# Advent - Quart diumenge

Per Administrador el  dg., 21/12/2008 - 09:00

2 Sa7,1-5, 8b-12,16
Rm 16, 25-27
Lc 1, 26-38

Després de Joan Baptista del qual llegíem que *"entre tots els que les mares han portat al món, no n'hi ha hagut cap de més gran"* (Mt11,11), la Paraula de Déu ens presenta avui a Maria a  la qual li podem aplicar la segona part del logion de Jesús: *"tanmateix la més petita al Regne del cel és més gran que ell"* (11,12). Antic i Nou Testament es complementen. L'Antic dóna pas al Nou Testament. **Déu proposa...**Demana permís, des dels marges, des dels últims i són els últims els qui primer l'escolten i l'acullen. Maria és el model dels *anawim,* la "resta d'Israel" que es va mantenir fidel a l'Antiga Aliança quan Israel vivia deportat en terra estranya i s'anava assimilant als déus que l'envoltaven. Només la resta continuava esperant contra tota esperança. Només la resta posava tota la seva esperança en el Déu d'Israel, no en els ídols *"de plata i or que tenen boca, però no parlen; ulls,  però no hi veuen; orelles que no hi senten; mans que no palpen."* (salm115)"La fe que més m'agrada és l'esperança" (Péguy). Els petits, els últims són els preferits de Déu i ho seran sempre, mentre  no canviem el Déu de Jesús per altres ídols d'avui. Així entrà Déu al món. Així continua venint al nostre món d'avui. És el misteri amagat *"en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum*", com ens diu sant Pau. Déu es deleix per caminar amb nosaltres. Déu es deleix per fer-se tan humà com nosaltres. No necessita que li construïm cap temple, com diu el segon llibre de Samuel. El misteri que ens preparem a celebrar és el misteri de Déu enamorat de la nostra petitesa i indigència. I Maria és el model cristià: la petitesa que s'obre a la iniciativa de Déu i  es deixa abraçar per la immensitat del seu amor.**...i l'home disposa** Sense el **sí** de Maria, encara no estaríem salvats. Perquè Déu no pot actuar sense el nostre permís. Sense que nosaltres li obrim la porta: *"mira,  sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obra la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi"* (Ap 3, 20). El misteri del seu amor etern no passa mai per sobre de la nostra llibertat. És així de respectuós el Déu de Jesús. "Déu no es omnipotent perquè ho pot tot menys una cosa: obligar-nos a estimar-lo", deia Luter. És tan delicat i respectuós amb nosaltres que accepta quedar malament i, malgrat tot,  seguir-nos estimant.Per això la resposta de Maria ens ajuda a situar-nos davant el misteri que s'acosta. No entén res del que li diu l'àngel, però es va fiar de Déu. Es va deixar portar per Déu que té la iniciativa. Al llarg de la vida de Jesús, Maria tampoc ho va entendre tot, però es va fiar del seu fill.I la seva resposta ens ha salvat. Amb el seu **amén**, ha començat una nova història de salvació per tots i per sempre. Un **sí** , la paraula més curta i més important, en la qual compromet tota la seva vida. També, avui, sense nosaltres no hi hauria Nadal. Sense el nostre **sí** d'acollida, la humanitat estaria encara esperant un salvador. Perquè podem celebrar un nadal sense Déu, tal com veiem pels carrers i pels centres comercials, però pel Nadal de veritat Déu ens necessita a nosaltres talment com nosaltres necessitem Déu. El sentit cristià de la dita castellana: "el hombre propone y Dios dispone",  és a l'inrevés. Que aquesta resposta afectiva i efectiva de Maria ens guii  fins a la cova de Betlem i ens reveli el misteri de Nadal.

ETIQUETES
SÍ AMÉN ÀNGEL ANAWIN MARIA JOAN BAPTISTA NADAL